

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5089/2542

พนักงานอัยการ จังหวัด สุพรรณบุรี โจทก์ นาย สันติ เปรมมณี จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 56, ป.วิ.อ. มาตรา 222

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยโกรธแค้นผู้เสียหายซึ่งเป็นภริยาที่ไม่ยอมคืนดีด้วย และจำเลยเข้าใจว่าผู้เสียหายคบชู้ จำเลยใช้มีดปลายแหลมแทงหลายครั้งแต่ไม่ถูกเพราะผู้เสียหายเอี้ยวตัวหลบได้ทัน และ จำเลยได้ใช้มีดปาดคอผู้เสียหายจนผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บโดยมีบาดแผลที่คอ ขนาดกว้าง 1 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร มีบาดแผลฉีกขาดถึงกะโหลกศีรษะ ทำให้กะโหลกศีรษะ แตก การที่จำเลยเลือกแทงร่างกาย ปาดบริเวณลำคอ และฟันศีรษะ ผู้เสียหายซึ่งเป็นอวัยวะส่วนสำคัญ และเมื่อผู้เสียหายล้มลง จำเลยยังได้ใช้มีดโต้ฟันผู้เสียหาย อีกหนึ่งครั้ง จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย และได้ลงมือกระทำความผิดไป ตลอดครบองค์ประกอบของความผิดฐานพยายามฆ่าแล้ว แต่ผู้เสียหาย ไม่ตายสมดังเจตนา จึงเป็นกรณีที่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบด้วยมาตรา 80 แล้ว ส่วนการที่จำเลยทิ้งมีดได้แล้วไปสวมกอดผู้เสียหาย เพราะความรัก ผู้เสียหายและรักลูกมิใช่เป็นกรณี ยับยั้งเสียเองไม่กระทำการ ให้ตลอดไป อันจำเลยไม่ต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 288, 297 และริบเฉพาะมีดปลายแหลมของกลางจำเลยให้การรับว่าใช้มีดปลายแหลมและมีดโต้แทงและฟันทำร้ายร่างกายผู้เสียหาย แต่ปฏิเสธข้อหาพยายามฆ่า ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 เห็นสมควรลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 ปี ริบมีดปลายแหลมของกลางจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(8) จำคุก 4 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 2 ปี โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด 2 ปี แต่ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือนต่อครั้ง มีกำหนด 1 ปี และให้จำเลยกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรเป็นเวลา 48 ชั่วโมงกับห้ามมิให้จำเลยเสพสุราและสิ่งมีนเมาตลอดระยะเวลาดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 นอกจากนี้ก็แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นการยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดเสียเองอันจะเป็นข้อยกเว้นให้จำเลยไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 หรือไม่ ซึ่งในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนี้ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้วินิจฉัยว่า จำเลยและผู้เสียหายเป็นสามีภริยากัน มีบุตรด้วยกัน 3 คน จำเลยใช้มีดปลายแหลมและมีดโต้แทงและฟันผู้เสียหายเพราะมีอารมณ์โกรธแค้นที่ผู้เสียหายไม่

ยอมคืนดีด้วย ประกอบกับจำเลยเข้าใจว่าผู้เสียหายคบชู้ จะไปอยู่กับชายอื่น การที่จำเลยใช้มีดแทงหลายครั้งแต่ไม่ถูกเพราะผู้เสียหายเอี้ยวตัวหลบได้ทันทั้งการที่จำเลยใช้มีดปาดคอผู้เสียหายจนผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บโดยมีบาดแผลที่คอ ขนาดกว้าง 1 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร มีบาดแผลฉีกขาดถึงกะโหลกศีรษะ ทำให้กะโหลกศีรษะแตก จำเลยเลือกแทงร่างกาย ปาดบริเวณลำคอและฟันที่ศีรษะ ซึ่งเป็นอวัยวะส่วนสำคัญ การกระทำของจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย และเมื่อผู้เสียหายล้มลง จำเลยได้ใช้มีดโต้ฟันผู้เสียหายอีกครั้ง ก่อนที่เจ้าพนักงานตำรวจไปถึงที่เกิดเหตุประมาณ 5 นาที จำเลยทิ้งมีดโต้แล้วร้องให้เข้าไปสวมกอดผู้เสียหาย โดยพูดว่ารักผู้เสียหายและลูกมาก หากไม่รักผู้เสียหายและลูกแล้วก็คงฆ่าผู้เสียหายไปแล้ว พิจารณาแล้วเห็นว่าองค์ประกอบความผิดฐานพยายามกระทำความผิดนั้น เป็นกรณีที่มีการลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำนั้นเป็นความผิดฐานพยายามกระทำความผิดตามที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 เมื่อข้อเท็จจริงฟังว่า จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายและได้ลงมือกระทำความผิดไปตลอดครบองค์ประกอบของความผิดฐานพยายามฆ่าแล้ว แม้ผู้เสียหายไม่ตายสมดังเจตนาก็เป็นกรณีที่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดในข้อหาพยายามฆ่าผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบกับมาตรา 80 แล้ว การที่จำเลยทิ้งมีดโต้แล้วไปสวมกอดผู้เสียหายเพราะความรักผู้เสียหายและรักลูกโดยเกิดจากความรู้สึกนึกคิดของจำเลยเองก็ตาม หากใช้เป็นการยับยั้งเสียเองไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้เสียหายต่อไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 แต่อย่างไรพิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

ยินดี วัชรพงศ์ ต่อสุวรรณ · อภิชาติ สุขัคคานนท์ · จังหวัด วิเชียรสรรค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5089/2542>